

[Haustrup Clemmensen.]

holdt, ellers vil jeg gerne — det er Folketingsstidende sp. 3910 og følgende — minde om, at ministeren understregede, at da investeringsforeninger frembyder en betydelig lighed med de penge- og låneinstitutter, som man efter de gældende regler kan oprette kapitalbindingskonti i, har regeringen fundet det rimeligt, at også investeringsforeningerne kommer ind under kapitalbindingsordningen. Og ministeren slutter sine smukke ord med at sige, at han anbefaler lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting. Derefter var den 22. marts lovforslaget til første behandling her i folketinget; i hvert fald fire af partiernes ordførere, endog hr. Holger Eriksen, anbefalede forslaget til gennemførelse.

På denne baggrund har man måske lov til at sige, at det er med nogen overraskelse, vi for få dage siden i udvalget modtog ministerens ændringsforslag, der i al deres gribende enkelthed gik ud på, at de investeringsforeninger, der den 11. marts var rimelighed for at medtage i lovforslaget, nu slet ikke skulle medtages. I denne forbindelse må jeg minde om, at finansministeren — det var i øvrigt pudsigt nok over for hr. Aksel Larsen — under første behandling netop understregede, at der her ikke er tale om nogen reel udvidelse, men om en udvidelse af mulighederne for at spare op på dette felt.

Jeg vil gerne spørge, hvorfor ministeren den 11. marts fandt noget rimeligt og nu to en halv måned efter direkte må stille ændringsforslag, der går ud på at lade det bortfalde, som dengang var rimeligt. Jeg beder ministeren optage det som en personlig venlighed, når vi opretholder ministerens lovforslag, anbefaler det og samtidig anbefaler at stemme imod de ændringsforslag, der nu er stillet. Jeg må have lov at sige, at banneret forekommer mig båret af famlende hænder.

Baunsgaard: Baggrunden for det lovforslag, vi her har til behandling, er for det første ønsket om at foretage en nødvendig ændring i den placering, obligationerne har i de skattebegunstigede opsparinger, nærmere bestemt kapitalbindingskontiene. Her gælder det, at hvis kursudviklingen fra en bestemt bindingsdato frem til den 31. de-

cember ændrer sig sådan, at det bundne beløbs kursværdi overstiger de 2.500 kr., får man slet ingen skattelettelse for det bundne beløb. Jeg tror, alle erkender, at så længe vi har den nuværende form for skattebegunstigede kapitalbindingskonti, er det nødvendigt at få ændret dette forhold. Derfor kan vi fra det radikale venstres side tilslutte os de af finansministeren foreslåede ændringer, hvad dette punkt angår.

Den anden begrundelse for lovforslaget var, at finansministeren ønskede disse særlige kapitalbindingskonti taget ud af loven om renteforsikring, og det er der for så vidt logik i. På den anden side skal jeg ikke skjule, at vi fra det radikale venstres side gerne havde set, at denne mere principielt betonedede ændring havde afventet den nødvendige ajourføring af hele det område, hvor man kan få skattebegunstigelse for kapitalbinding, og derfor havde vi egentlig gerne set, at hele spørgsmålet om oprettelsen af denne særlige lovgivning havde kunnet afvente denne mere dybtgående revision.

Af hensyn til det, jeg nævnte før vedrørende obligationsopsparingen, lader dette sig ikke gøre, og på denne baggrund kan vi tilslutte os de ændringsforslag, finansministeren nu har stillet. De går ud på, at en udvidelse af den række institutioner, igennem hvilke man kan foretage den kapitalbundne opsparing, til også at omfatte investeringsforeninger skal afvente den nærmere revision. Jeg synes, der er en ganske god portion logik i det, finansministeren foreslår her; når man fra alle sider erkender, at der er behov for en sådan tilbundsgående vurdering af hele dette område, må man lade alle udvidelser afvente denne tilbundsgående vurdering, og derfor kan vi tilslutte os finansministerens ændringsforslag.

Der er selvsagt, som ordførerne for venstre og de konservative har hævdet, meget, der taler for, at når man overhovedet har det nuværende system med skattebegunstigede kapitalbindingsordninger, bør også investeringsforeninger være med. Det synspunkt deler det radikale venstre for så vidt, og uenigheden gælder altså ikke, hvorvidt investeringsforeningerne skal med; uenigheden opstår, når det drejer sig om hele omfanget og tilstedeværelsen af det særlige system med skattebegunstigede kapitalbindingsordninger. Så længe man ikke har